

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm XV. Statuimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

vacante Sede recipi non possunt, spectato communi iure. Ita docet Flaminius de resignat. lib. 7. q. 23. n. 37. Rebuff. in præxi. tit. de deuolut. n. 59. q. 9. limit. 5. argum. c. vn. §. cùm verò, Ne Sede vacante, in 6. vbi dicitur, quod Capitulum in beneficiis ad Episcopi collationem spectantibus se intromittere non possit: Accedit, quod resignationem beneficij accipere, est gratia seu remissio obligationis, argum. c. admonet. 4. de renunt. & ex communi tradit Garcias de benef. p. 5. c. 7. n. 2. Ergo à Capitulo fieri non debet; cùm vacante Sede iura Episcopalia diminui non debent, Secus verò dicendum, si collatio beneficij ad Episcopum & Capitulum simul pertineat, vel si resignatio accipiatur propter crimen commissum, seu in pecuniam, aut ob aliquam necessitatem; vel si causa permutationis: his casibus Capitulum potest dare poterit, vt ijdem DD. notant. Atque ob eandem causam Capitulum, vacante Sede, beneficiorum vno- nes instituere, quin & beneficia diuidere potest: quia eiusmodi propter utilitatem Ecclesie, seu ob causam rationabilem fieri solita ad Episcopalem iurisdictionem spectant: Ergo à Capitulo, vacante Sede, expediuntur; dummodo eiusmodi vno, aut diuisio non per se tendat in Capituli utilitatem; neque per eam iuri Episcopali præiudicetur, vt dixi lib. 4. Theol. moral. tr. 2. c. 9. n. 6.

32 Sed numquid Capitulum vacante Sede licentiam dare potest Abbatii, vel simili Prælato transeundi ad Prælaturam alterius dioecesis. Gl. hic negat ver. Capitulo, ed quod hæc sit veluti species quædam alienationis. Sed præstat, vt affirmemus cum Abb. hic dub. 2. Ioann. Andr. c. si Abbatem, 36. ds elect. in 6. Pauino in cit. tract. p. 1. q. 8. n. 2. Nam hæc non est propriè alienatio, vt colligitur ex c. si Religiosus, 27. §. Quia verò, de elect. in 6. Ergo locus est regulæ, quod Capitulum succedat in potestate ista; cùm ad Episcopalem iurisdictionem spectet.

33 Tertiò dixi in regula: Quod quæ ardua sunt, &c. Capitulum absque necessitate expedire non possit. Quod non ita generali-

ter accipi debet: quasi causas arduas Capitulum vacante Sede expedire nequeat, cum talem absolutam prohibitionem in iure non reperiamus. Etenim causæ matrimoniales graues, & arduæ censemur, c. 1. de consang. & affinit. & tamen vacante Sede Capitulum eas cognoscit, argum. c. veniens, 7. de eo qui duxit, & docet Pauinus q. 10. n. 8. Quaranta ver. Capitulum Sede vacante. q. 5. Sed debet intelligi, quod quæ grauia, & secundum consuetudinem Ecclesiæ, solis Prælati seu Capitulis Ecclesiæ Episcopis competere censemur, vt Synodus congregare, diœcesin visitare, charitatuum subsidium postulare, Capitulum instituere non possit; nisi necessitas cogat, sicuti de visitatione in necessitatibus casu tradit Pauinus p. 1. q. 7. Barbosa de potest. p. 3. allegat. 73. n. 24. Et de subsidio charitati quo docet idem Pauinus p. 1. q. 10. n. 18. De Synodo verò, num à Capitulo vacante Sede congregari possit, tractat idem Pauinus p. 1. q. 7. n. 3. Henricus Bottaeus de Synodo Episc. p. 1. q. 6. n. 40. & utrumque affirmat. Sed arbitror, eodem modo dicendum esse de Synodo, sicut de visitatione, absque necessitate instituendas non esse à Capitulo, si paulò post Episcopus instituendus spretur: Secus, si Sedes diu vacatura sit, vt quia Episcopus ab hostibus captus sit, vel si alia necessitas ingrat, vt res moram non patiatur,

CAPITVLVM XV.

Statuimus,

PARAPHRASIS.

Statuit Gregor. IX. vt in Ecclesia S. Maria maioris in Urbe Clerici alijs alios antecedant secundum ordinum gradus, & non quatenus prius recepti sunt: Et similiter in portione beneficj percipienda qui maiores in ordine sunt, etiam si posterius recepti alijs potiores sint, denique vt qui in minoribus ordinibus sunt, servitia consueta per agant.

SYM.

SUMMARIUM.

1. *Consuetudo Vrbis fuit, ut Clerici minores in Canonicos assumerentur, nulla reditum portione seu beneficio assignato, usque ad tres vel quatuor annos. Et qui maior in his erat ordine, licet postremus esset assumptus, in loco, & portione prefereretur.*
2. *Contraria est multarum ecclesiistarum consuetudo, ut Canonici prius recepti, licet maiores sint ordine, in loco, & qui tempore antiquiores, in præbenda preferantur, non habita ratione, an Sacerdotes sint, Diaconi, an Subdiaconi tantum.*

Hec Constitutio localis est, pro Ecclesia Urbis; in qua consuetum erat, ut Clerici minores in Canonicos recipierentur, nulla eis reditum portione, seu beneficio assignato, usque ad tres, vel quatuor annos: atque interim seruitia Ecclesiae peragere debebant, videlicet ecclesiam purgare, campanas pulsare, lampades accendere. Cum vero in promotione horum ad præbendas, seu beneficia antea haberetur ratio antiquitatis; ita ut qui prius receptus esset, in consequenda præbenda, seu portione beneficiali preferretur; item ut inter ipsos præbendatos, qui tempore priores erant, alios antecederent, sustulit hoc Gregor. IX. & statuit, ut in his non temporis, sed suscepti ordinis ratio haberetur, ut ita ad promerendum ac desiderandum ascensum in ordinibus excitentur, iuxta c. quæris, 6. de ætat. & qualit. ordin. Ita explicat Innoc. hic, & Ioan. Andr. n. 7.

1. Sed contraria est multarum Ecclesiistarum consuetudo, ut Canonici prius recepti alios antecedant, licet hi maiores in ordine existant. Item ut qui tempore antiquiores sunt, in asecutione præbendarum alijs preferantur, non habita ratione, utrum Sacerdotes sint, Decani, an Subdiaconi tantum. Hanc consuetudinem damnat Abb. hic, quod sit contra Ecclesiæ honestatem. Sed non est audiendum: Tametsi enim consuetudine introduci non possit, ut si cætera æqualia sint,

Diaconi Presbyteris, & Subdiaconi Diaconis anteferantur, tamen si aliqua honesta & rationabilis prærogativa adsit, adeoque cætera paria non sint, tum nihil obstat, consuetudinem tales introduci: Est autem temporis, seu antiquitatis prærogativa admodum rationabilis, ut constat ex reg. 54. Qui prior tempore, potior est iure, & docet hic ex Hostiensi Felinus, argum. c. vlt de consuet. in 6. ut approbatur consuetudo, ut vacante aliqua præbenda antiquiores Canonici ius optandi habeant, nulla habita ratione sacræ ordinationis suæ.

Sed contra textum objici potest, quod is, qui prius in Canonicum receptus est, alijs postea receptis in asecutione præbendas sit præferendus, iuxta c. quia saepe, 15. de præb. in 6. & c. dilectus, 27. extræ, eod. ubi additur, si feci factum fuerit, quod Canonici interim ex ecclesiæ reditibus prouidere teneantur, donec ei beneficialis præbenda designetur: Quibus constitutionibus repugnare videtur hoc c. Resp. Non repugnare: Loquitur enim de clericis minoribus, qui secundum eius ecclesiæ consuetudinem in Canonicos recipiebantur, ea conditione, ut præbendam aſſequerentur citius, aut tardius, prout spectatis eorum meritis, & ordinis gradu, Ecclesiæ Prælato visum esset. Sed iura superiùs allegata loquuntur, in casu, quo aliquis in Canonicum assumitur, ita ut vel statim ei præbenda assignanda sit, vel cum proximè vacatura est. Videri potest Innocent. hic, & Abb. in fine cap.

CAPITVLVM XVI.

CUM INFERIOR.

PARAPHRASIS.

Cum Archiepiscopus Cologensis ex mandato Pontificis Monasterium quoddam in Firmensi Archidiaconatu Cologensis diœcesis constitutum erexisset in Ecclesiam Cathedram, Archidiaconus Firmensis in Episcopum inibi consecratum, & Ecclesiam

B b b b clesiam